

დანIELის წიგნი — ას ოცდაცამეტი

წინასწარმეტყველური გობელენის გახსნა: ხედვები 144,000-ის დაბეჭდვის დროის შესახებ

Jeff Pippenger

2024-03-13

ყველა წინასწარმეტყველი ეთანხმება ერთიმეორეს, და ისინი ყველანი უფრო განსაკუთრებული სიცხადით მოწმობენ სამყაროს აღსასრულის შესახებ, ვიდრე იმ დღეების შესახებ, რომლებშიც თავად ცხოვრობდნენ. მათი მოწმობა მისადაგებული უნდა იქნეს იმ წინასწარმეტყველურ პერიოდს, რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ხანას ეკუთვნის, რადგან ყოველი ხილვის შედეგი სწორედ იქ ვლინდება. ესაიას, მეექვსე თავში, ხილვაში მიეცა ნება, შეეხედა უწმინდეს ადგილას ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ხანის პერიოდში, სადაც მან იხილა ღვთის დიდება. ჩვენ ვიცით, რომ ეს იყო 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ, რადგან მან მესამე მუხლში მოისმინა ანგელოზები, რომლებიც მიუთითებდნენ, რომ მაშინ ქვეყნიერება სავსე იყო მისი დიდებით.

„როდესაც ღმერთი ესაიას თავისი ხალხისთვის უწყებით გაგზავნას აპირებდა, მან პირველად ნება დართო წინასწარმეტყველს, ხილვაში ეხილა საწმიდრის შიგნით მდებარე წმიდათაწმიდა. უცრად ტაძრის კარიბჭე და შიდა ფარდა თითქოს აიწია ან გადაიწია, და მას ნება მიეცა შიგნით მიეპყრო მზერა, წმიდათაწმიდისკენ, სადაც თვით წინასწარმეტყველის ფეხსაც კი არ შეეძლო შესვლა. მის წინ აღიმართა ხილვა იეჰოვასი, მაღალი და აღმატებული ტახტზე მჯდომარისა, მაშინ როცა მისი დიდების კალთა ავსებდა ტაძარს. ტახტის ირგვლივ სერაფიმები იდგნენ, როგორც დიდი მეფის მცველნი, და ისინი ირეკლავდნენ იმ დიდებას, რომელიც მათ გარს ერტყა. როდესაც მათი სადიდებელი გალობა თაყვანისცემის ღრმა ხმებში გაისმოდა, კარიბჭის სვეტები ზანზარებდნენ, თითქოს მიწისძვრას შეერყიოს. ცოდვით შეუბილწავი ბაგეებით ეს ანგელოზები ღვთის ქებას აღმოაფრქვევდნენ. „წმიდა, წმიდა, წმიდა არს უფალი ცაბაოთ,“ ღაღადებდნენ ისინი; „მთელი ქვეყანა სავსეა მისი დიდებით.“ [იხ. ესაია 6:1–8.]

„ტახტის გარშემო მდგომი სერაფიმები იმდენად აღვსილნი არიან მოწიწებითი შიშით, როცა ღვთის დიდებას ჰკრეტენ, რომ ერთი წამითაც კი არ შეხედავენ საკუთარ თავს ალტაცებით. მათი ქება მიმართულია ცაბაოთ უფლისადმი. როდესაც ისინი მომავალს შეჰყურებენ, იმ ჟამს, როცა მთელი დედამიწა აღივსება მისი დიდებით, გამარჯვების გალობა ერთმანეთისგან მეორეს გადაეცემა ჰანგოვან გალობაში: „წმიდა, წმიდა, წმიდაა ცაბაოთ უფალი“. ისინი სრულიად დაკმაყოფილებულნი არიან იმით, რომ ადიდონ ღმერთი; მის წინაშე დამკვიდრებულნი, მისი მოწონების ღიმილის ქვეშ, მეტს აღარაფერს ესურვებიან. მისი ხატის ტარებაში, მისი ნების აღსრულებაში, მის თაყვანისცემაში აღწევნ თავიანთ უმაღლეს მისწრაფებას“. Gospel Workers, 21.

ესაიასთან თანხმობაში, წინასწარმეტყველ ეზეკიელსაც მიეცა ნება ეხილა წმიდათაწმიდა. ეზეკიელის ხილვა იწყება პირველ თავში, პირველ მუხლში.

და იქმნა ესე ოცდამეათე წელსა, მეოთხე თვესა, თვისა მეხუთესა დღესა, რაჟამს ვიყავ დატყვევებულთა შორის მდინარესა ქებართან, განეხუნეს ცანი, და ვიხილენ ხილვანი ღმრთისანი. ეზეკიელი 1:1.

მისი ხილვა თავებზე განაგრძობს მიმდინარეობას, და იგი იმავე ხილვის გაგრძელებაა, რომელიც მერვე და მეცხრე თავებშია მოცემული და რომელიც ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას მიუთითებს. ეს მისი ზუსტი მოწმობით ვიცით.

და იყო მეექვსე წელს, მეექვსე თვეს, თვის მეხუთე დღეს, როცა ჩემს სახლში ვიჯექი და იუდას უხუცესნი ისხდნენ ჩემს წინაშე, რომ იქ უფალი ღმერთის ხელი დამეცა მე. მაშინ ვიხილე, და აჰა, მსგავსება, როგორც ცეცხლის სახე: მისი წელიდან ქვემოთ — ცეცხლი; ხოლო მისი წელიდან ზემოთ — როგორც ბრწყინვალეების სახე, ქარვის ფერის მსგავსი. და მან გაიწოდა ხელის მსგავსი სახე და ჩამავლო ჩემს თავზე თმის კულულში; და სულმა ამამალა მიწასა და ცას შორის და ღვთის ხილვებში მიმიყვანა იერუსალიმში, შიდა კარიბჭის შესასვლელთან, რომელიც ჩრდილოეთისკენ იყო მიქცეული; სადაც იდგა შურის ხატის სავარძელი, რომელიც შურს აღძრავს. და აჰა, იქ იყო ისრაელის ღმერთის დიდება, იმ ხილვის თანახმად, რომელიც ველზე ვიხილე. ეზეკიელი 8:1-4.

რვა და ცხრა თავების ხილვა, რომელიც განსაზღვრავს იმ ორ კლასს, რომლებიც ყალიბდებიან ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს, იყო, „იმ ხილვის მიხედვით, რომელიც“ ეზეკიელს ჰქონდა ნანახი „ველზე.“ ხილვა, რომელიც მას ველზე ჰქონდა ნანახი, იდენტიფიცირებულია მესამე თავში.

და იყო იქ ჩემზე უფლის ხელი; და მითხრა მე: ადექი, გადი ვაკეზე, და იქ გელაპარაკები. მაშინ ავდექი და გავედი ვაკეზე; და, აჰა, იქ იდგა უფლის დიდება, იმ დიდების მსგავსად, რომელიც ვიხილე ქებარის მდინარესთან; და პირქვე დავემხე. ეზეკიელი 3:22, 23.

ეზეკიელის ხილვა „ველისა“ იყო იმავე „დიდებით, რომელიც“ ეზეკიელმა „იხილა ქებარის მდინარესთან“, და ეს იყო პირველი თავის, პირველი მუხლის ხილვა. მეცხრე თავში დაბეჭდვის ხილვა და „ველის“ ხილვა უბრალოდ ქებარის მდინარის ხილვის გაგრძელებები იყო. ეს იყო ღვთის დიდების ხილვა უწმიდეს ადგილზე, ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს, როგორც ეს ესაიას ხილვაშიც იყო. ესაიას ხილვა განსაზღვრავდა ღვთის საქმეს დაბეჭდვის ჟამს მაცნეთა აღდგენის შესახებ, ხოლო მეორე და მესამე თავებში ეზეკიელი სწორედ ამ საქმეს ესაიაზე უფრო დიდი დაწვრილებით წარმოაჩენს, რადგან იგი ასახავს მაცნეს, რომელსაც ლაოდიკიური ადვენტიზმისთვის უნდა მიეტანა უწყება; და რათა გაეგო უწყება, რომელიც მან უნდა მიეტანა იმ ურჩი ხალხისთვის, რომელთაც გვერდს უვლიან, ეზეკიელს ებრძანა, შეეჭამა პატარა წიგნი, რომელიც ანგელოზის ხელში იყო, როდესაც იგი ჩამოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს.

მერეც მითხრა მე: კაცის ძეო, ჭამე, რასაც ჰპოვებ; შეჭამე ეს გრაგნილი და წადი, ელაპარაკე ისრაელის სახლს. და გავაღე პირი ჩემი, და მან შემაჭამა ის გრაგნილი. და მითხრა მე: კაცის ძეო, აჭამე შენს მუცელს და აღივსე შიგანი შენი ამ გრაგნილით, რომელსაც მე გაძლევ. მაშინ შევჭამე იგი; და იყო ჩემს პირში სიტკბოებით თაფლივით. და მითხრა მე: კაცის ძეო, წადი, მიდი ისრაელის სახლთან და უთხარი მათ ჩემი სიტყვები. რადგან შენ არ იგზავნები უცხო მეტყველებისა და მძიმე ენის მქონე ხალხთან, არამედ ისრაელის სახლთან; არა მრავალ ხალხთან, უცხო მეტყველებისა და მძიმე ენის მქონეთთან, რომელთა სიტყვებს ვერ გაიგებდი. უეჭველად, მათთან რომ მომეკვლინე, მოგისმენდნენ შენ. მაგრამ ისრაელის სახლი არ მოგისმენს შენ, რადგან მე არ მისმენენ; რადგან მთელი ისრაელის სახლი თავხედიან და გულქვან. აჰა, გავამტკიცე შენი სახე მათი სახეების წინააღმდეგ და შენი შუბლი — მათი შუბლთა წინააღმდეგ. ბროლზე უმტკიცესად, კაჟზე უმაგრესად გავამტკიცე შენი შუბლი; ნუ გეშინია მათი და ნუ შეძრწუნდები მათი სახისგან, თუმცა ურჩი სახლია. ეზეკიელი 3:1–9.

ბიბლიაში წარმართი არის უცხო, ხოლო უცხო უცნაურ ენაზე ლაპარაკობს. ეზეკიელი გაიგზავნა თანამედროვე ისრაელის სახლთან, რომელიც დაბეჭდვის დროს ლაოდისკის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიაა და რომელსაც გვერდს უვლიან. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის განმავლობაში უწყება ღვთის ეკლესიისთვისაა, რომელიც პირველად გასამართლებელია; შემდეგ კი, მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს, გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმა ღვთის წარმართთა ფარას ბაბილონიდან მოუხმობს გამოსვლას. როდესაც ესაია, მეექვსე თავში, წარმოადგენს მათ, ვინც იღებს მოწოდებას, რომ გაგზავნილ იქნენ ურჩ სახლთან ლაოდისკიური უწყებით, იგი წინასწარ არის გაფრთხილებული, რომ ისინი ისეთი ხალხია, რომლებიც ხედავენ, მაგრამ ვერ აღიქვამენ, და ესმით, მაგრამ ვერ იგებენ. ესაია აღწერს სწორედ იმ თვისებას, რომელიც იესომ მოიხმო ესაიას მეექვსე თავიდან, როდესაც მან სწორედ ეს თვისება მიაკუთვნა მოჩხუბარ იუდეელებს, რომლებსაც ქრისტეს ისტორიის ჟამს გვერდს უვლიდნენ.

მეთორმეტე თავში ეზეკიელიც სწორედ იმავე ტერმინოლოგიას იყენებს, რითაც მეთორმეტე თავს კონკრეტულად ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროში ათავსებს.

და უფლის სიტყვა მოვიდა ჩემთან და მითხრა: კაცის ძეო, შენ ცხოვრობ ურჩი სახლის შუაგულში, რომელთაც თვალები აქვთ, რათა იხილონ, და ვერ ხედავენ; ყურები აქვთ, რათა ისმინონ, და ვერ ისმენენ, რადგან ისინი ურჩი სახლია. ეზეკიელი 12:1, 2.

ეზეკიელის მეთორმეტე თავი ასახავს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს, და ამით მიმართავს შემდგომი წვიმის იმ ყალბ უწყებას, რომელსაც სთავაზობენ ეფრემის მთვრალნი, იერუსალიმის ხალხზე განმგებელნი — ის მთვრალნი, რომელთაც არ ძალუძთ წაკითხვა იმ წიგნისა, რომელიც დაბეჭდილია. მათი ყალბი უწყება შემდგომი წვიმის შესახებ დაფუძნებულია იმაზე, რომ ღვთის სიტყვის წინასწარმეტყველურ ხილვებს შორეულ მომავალში გადააქვთ.

მესამეიდან მეთხუთმეტე მუხლების ჩათვლით, ეზეკიელს ეძლევა მითითება, თვალსაჩინოდ წარმოაჩინოს ღვთის ხალხის ბაბილონის ტყვეობაში წასვლა. ბაბილონის ტყვეობა წარმოადგენს მალე მოსალოდნელ კვირადღის კანონს, ხოლო შემდეგ, მეთექვსმეტეიდან მეოცე მუხლების ჩათვლით, იგი მიუთითებს შიმშილობაზე, რომელიც თან ახლავს ქალაქების განადგურებას, რაც იწყება დიდი მიწისძვრის ჟამს და რომელიც არის მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონი. ამით იქ წარმოდგენილია სოფელში ცხოვრების უპირატესობები იმ კრიზისის დროს, ხოლო შემდეგ, ოცდამეერთეიდან ოცდამერვე მუხლების ჩათვლით, გვაქვს ის მონაკვეთი, რომელიც მილერიტა ისტორიაში აწმყო ჭეშმარიტებად იყო აღიარებული. ეს მონაკვეთი სიტყვა-სიტყვით არის ციტირებული „დიად ბრძოლაში“ იმ წიგნში მილერიტა ისტორიის აღწერისას.

და უფლის სიტყვა მომივიდა მე და მითხრა: ძეო კაცისა, რა არის ეს ანდაზა, რომელიც გაქვთ ისრაელის ქვეყანაში და ამბობთ: დღეები იწელება და ყოველი ხილვა ფუჭდება? ამიტომ უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოვსპობ ამ ანდაზას, და აღარ იხმარებენ მას ანდაზად ისრაელში; არამედ უთხარი მათ: ახლოა დღეები და ყოველი ხილვის აღსრულება. რადგან აღარ იქნება ფუჭი ხილვა და მამებელი მკითხაობა ისრაელის სახლში. რადგან მე ვარ უფალი: ვილაპარაკებ, და სიტყვა, რომელსაც ვიტყვი, აღსრულდება; აღარ გადაიდება, ვინაიდან თქვენს დღეებში, ურჩო სახლო, ვიტყვი სიტყვას და აღვასრულებ მას, ამბობს უფალი ღმერთი. კვლავ მომივიდა უფლის სიტყვა და მითხრა: ძეო კაცისა, აჰა, ისრაელის სახლი ამბობს: ხილვა, რომელსაც იგი ხედავს, მრავალი მომავალი დღისათვის არის, და იგი შორეულ ჟამებზე წინასწარმეტყველებს. ამიტომ უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ჩემი სიტყვებიდან არც ერთი აღარ გადაიდება, არამედ სიტყვა, რომელიც მე ვთქვი, აღსრულდება, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 12:21-28.

ყალბი გვიანი წვიმის უწყება, რომელიც წარმოდგენილია ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, ამტკიცებს: „დღენი გახანგრძლივდა და ყოველი ხილვა გაცუდდა.“ განა, ბოლოს და ბოლოს, მოსეს, ელიას, ეზეკიელის, ესაიასა და იოანეს მიერ წარმოდგენილმა იმ მაცნებმა ვერ შეცდნენ 2020 წლის 18 ივლისის თავიანთ წინასწარმეტყველებაში? იმ დროს ლაოდიკიელი ადვენტიისტის უწყებაა: „ხილვა, რომელსაც იგი ხედავს, მრავალ დღეებს შეეხება მომავალში, და იგი წინასწარმეტყველებს შორეულ ჟამებზე.“ იმ ისტორიაში არა მხოლოდ ყოველი ხილვა აღსრულდება, არამედ მაცნესაც ევალება თანამედროვე ისრაელის დაკარგულ სახლს უთხრას: „ასე ამბობს უფალი ღმერთი,“ „მე მოვსპობ“ ლაოდიკიური ადვენტიზმის ყალბ „იგავს.“ უთხარი მათ: „დღენი მოახლოვებულია და ყოველი ხილვის აღსრულებაც.“ „ჩემი სიტყვებიდან აღარაფერი დაყოვნდება მეტად, არამედ სიტყვა, რომელიც მე ვთქვი, აღსრულდება, ამბობს უფალი ღმერთი.“

ლაოდიკეისადმი მიმართული უწყება მოითხოვს, რომ ამ უწყებამ ცხადად მიუთითოს: მოახლოებულია დღეები, როდესაც ყოველი ხილვის შედეგი აღსრულდება; და ეს დღეები არიან ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დღეები. ამ მონაკვეთში არსებითი საკითხი, რომელიც არ უნდა გამოჩნდეს ყურადღებას, ის არის, რომ ღმერთი უშუალოდ

აცხადებს: „დღეებში“, რომლებიც დაბეჭდვის დროის პერიოდს აღნიშნავს, იგი შეაწყვეტინებს ლაოდიკეურ ადვენტიზმს მათ „ამაო ხილვას“, მათ „მლიქვნელურ მკითხაობას“ და მათ ყალბ „იგავს“. ღმერთი მათ ყალბ უკანასკნელი წვიმის უწყებას აჩერებს უახლოეს მომავალში მოსალოდნელ კვირა-კანონამდე, რადგან იგი მას აჩერებს იმ დღეებში, რომელთაც მიმართავს. იგი მას აჩერებს იმით, რომ ადასტურებს ჭეშმარიტ უკანასკნელი წვიმის უწყებას, მაშინ როდესაც აღამაღლებს მათ, ვინც არჩეულნი არიან ნიშნად უახლოეს მომავალში მოსალოდნელ კვირა-კანონთან. ეს რჩეულნი „მიწისძვრამდე“ არიან დაბეჭდილნი.

სხვა გზით, რომლითაც იგი აჩერებს ყალბი უკანასკნელი წვიმის უწყების ამაო ანდაზას, არის ღვთის მოულოდნელი და მზარდი სამსჯავროების მოსვლა, რომლებიც სიბნელის შვილთათვის ყოვლისმომცველ მოულოდნელობად მოდის, მაგრამ სწორედ იმ უწყების ნაწილია, რომლის წინასწარმეტყველებასაც ნათლის შვილები ახორციელებდნენ. ისტორია, რომელშიც ახლა შევდივართ, ეს-ეს არის ღვთის სამსჯავროებს შეეჩეხოს. ეს სამსჯავროები ღვთის სიტყვაში მრავალგზის არის წარმოდგენილი, და ბეჭდით აღბეჭდვის პერიოდი, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო, არის ის ადგილი, სადაც ყოველი ხილვა, მათ შორის ღვთის სამსჯავროების ხილვებიც, უნდა მივიდეს, რადგან მისი სიტყვა არასოდეს ცდება.

წინა სტატიებში ჩვენ ვაჩვენეთ, რომ დანიელის წიგნის პირველი სამი თავი წარმოადგენს გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის უწყებებს. მეორე თავი მეორე ანგელოზის უწყებაა და, ამდენად, ბეჭდვის პერიოდის მეორე გამოცდის ილუსტრაციაა. პირველი გამოცდა პირველი თავი იყო, და ეს იყო კვებითი გამოცდა იმისა, აირჩევდა თუ არა ადამიანი ზეციურ საზრდოს თუ ბაბილონის საზრდოს. მეორე თავი წარმოდგენილი იყო ნაბუქოდონოსორის სიზმარში მხეცთა ხატის შესახებ დაფარული ჭეშმარიტებით, რომლებიც სამეფოებს წარმოადგენენ.

დანიელის მეორე თავი წარმოადგენს მხეცის ხატის გამოცდას ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს და შეიცავს დაფარულ გაგებას, რადგან ნაბუქოდონოსორს სიზმრის გახსენება არ შეეძლო. იგი წარმოადგენს დაფარულ ჭეშმარიტებას, რომელიც იხსნება ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში, და დაფარულ ჭეშმარიტებას ბიბლიური წინასწარმეტყველების იმ სამეფოთა შესახებ, რომლებიც ხატშია წარმოდგენილი. ეს იყო სიცოცხლისა და სიკვდილის გამოცდა დანიელისა და სამი ღირსეულისათვის, და აგრეთვე ქალდეელ ბრძენთათვის, რომლებიც ბაბილონის საკვებით იკვებებოდნენ.

ელენ უაითს ეჩვენა, რომ მხეცის ხატება ჩამოყალიბდებოდა „მადლის ჟამის დახურვამდე, რადგან ეს არის ღვთის ხალხისთვის ის დიდი გამოცდა, რომლითაც მათი მარადიული ხვედრი გადაწყდება.“ ნაბუქოდონოსორის დაფარული სიზმარი აღნიშნავს იმ გამოცდას. იმ ხატების დაფარული ჭეშმარიტება, რომელიც ამ დღეებში გამჟღავნდა, როდესაც ყოველი ხილვის შედეგი აღარ ჭიანურდება, ის არის, რომ იესომ, როგორც ალფამ და ომეგამ, ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოებზე პირველ და უკანასკნელ მითითებებში გამოავლინა, რომ მერვე მხეცი შვიდთაგანია.

გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის მერვე მხეცი, რომელიც შვიდთაგან არის, არის პაპობრივი ძალაუფლება, რომელიც კვლავ დაუბრუნდა დედამიწის ტახტს; და უფრო ღრმა დაფარული საიდუმლო, რომელიც გამოცხადდა, ის არის, რომ როგორც შეერთებული შტატები ამ ერში აყალიბებს მხეცის ხატებას, იგი ასევე წარმოადგენს მერვის მოვლენას, რომელიც შვიდთაგან არის. აღსასრულის დროიდან, 1989 წლიდან მოყოლებული, მეექვსე პრეზიდენტმა, რომელიც არის მდიდარი პრეზიდენტი და რომელმაც აღძრა გველეშაპის მთელი სამეფო, 2020 წელს მომაკვდინებელი პოლიტიკური ჭრილობა მიიღო პროგრესული, „ვოუქ“, ლიბერალი გლობალისტების ხელით, როგორც რესპუბლიკური რქა ქუჩებში იქნა მოკლული გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ათეისტური მხეცის მიერ.

ამავე დროს, მესამე ანგელოზის მოძრაობამ სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო 2020 წლის 18 ივლისს, გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ათეისტური მხეცის ხელით. ეს მოძრაობა ლაოდიკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტებისგან შედგებოდა, ხოლო 2023 წელს ეს მოძრაობა აღდგა, როგორც მესამე ანგელოზის ფილადელფიური მოძრაობა. ორივე რქა მოიკლა 2020 წელს, და ორივე რქა დგება სამი და ნახევარი სიმბოლური დღის შემდეგ. მხეცის პოლიტიკური ხატის ჩამოყალიბება მდგომარეობს შეერთებულ შტატებში ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთებაში, ხოლო მხეცი, რომლის ხატსაც ისინი უკანასკნელ დღეებში ქმნიან, არის მერვე მხეცი, რომელიც შვიდისაგან არის. როდესაც ხატი-მხეცი შეერთებულ შტატებში ჩამოყალიბდება, მას ექნება რომის მერვე მხეცის სწორედ ის წინასწარმეტყველური ნიშან-თვისება.

როდესაც მხეცის ხატის გამოცდა აღსრულდება ჭეშმარიტ პროტესტანტულ რქაზე, ისინი, ვინც აღიარებენ იმ წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც დაკავშირებულია მიწის მხეცის ორივე რქაში მხეცის ხატის ჩამოყალიბებასთან, სამუდამოდ დაიბეჭდებიან ქრისტეს ხატით. ის უგუნური ქალწულები, რომლებმაც მიიღეს ამაო და მლიქვნელოური ხილვა, სამუდამოდ ჩამოაყალიბებენ მხეცის ხატს.

ეს იყო ის, რაც იხილა წინასწარმეტყველმა ეზეკიელმა, როდესაც მის გაოცებულ მზერას წარედგინა სიმბოლოები, რომლებიც ავლენდა ძალას, რომელიც უზენაესად განაგებს მიწიერ მმართველთა საქმეებს. ერთმანეთში გადაჯვარედინებული ბორბლები მოძრაობდნენ ოთხი ცოცხალი არსების მიერ. ყოველივე ამის მაღლა „იყო ტახტის მსგავსი სახე, რომელიც იაგუნდს ჰგავდა შესახედაობით; და ტახტის მსგავსი სახის ზემოთ იყო თითქოს ადამიანის სახის მსგავსი.“ ეზეკიელი 1:26, RSV.

„ბორბლები, იმდენად რთულნი, რომ ერთი შეხედვით თითქოს აღრეულნი ჩანდნენ, სრულ ჰარმონიაში მოძრაობდნენ. ზეციური არსებები ამ ბორბლებს ამოძრავებდნენ. ადამიანურ მოვლენათა რთული მსვლელობა ღვთაებრივი კონტროლის ქვეშ არის. ერთა შორის შუღლისა და მღელვარების შუაგულში ქერუბიმთა ზემოთ მჯდომარე კვლავაც წარმართავს ამ ქვეყნის საქმეებს. ყოველ ერსა და თითოეულ ადამიანს ღმერთმა თავისი დიდი განზრახვის ფარგლებში ადგილი განუკუთვნა. დღეს ადამიანები და ერები საკუთარი არჩევანით წყვეტენ თავიანთ ხვედრს, და ღმერთი ყოველივეს განაგებს ისე, რომ თავისი ზრახვები აღასრულოს.

„წინასწარმეტყველებანი, რომლებიც დიდმა მე ვარ-მ მის სიტყვაში მოგვცა, გვეუბნება, სად ვდგავართ საუკუნეთა მსვლელობაში. ყოველივე, რაც წინასწარმეტყველებამ დღევანდელ დრომდე იწინასწარმეტყველა, ისტორიის ფურცლებზეა აღბეჭდილი, და ყოველივე, რაც ჯერ კიდევ მოსახდენია, თავისი რიგის მიხედვით აღსრულდება.“

„დროის ნიშნები მოწმობენ, რომ ჩვენ ვდგავართ დიადი და საზეიმო მოვლენების ზღურბლზე. ჩვენს სამყაროში ყველაფერი მღელვარებაშია. მაცხოვარმა იწინასწარმეტყველა მოვლენები, რომლებიც მის მოსვლას წინ უნდა უძღოდეს: 'გაიგონებთ ომებსა და ომების ხმებს.... აღდგება ხალხი ხალხის წინააღმდეგ და სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ; და იქნება შიმშილობა, ჭამნი და მიწისძვრანი სხვადასხვა ადგილას.' მათე 24:6, 7. მმართველნი და სახელმწიფო მოღვაწენი ცნობენ, რომ რაღაც დიდი და გადამწყვეტი უნდა მოხდეს — რომ მსოფლიო დგას განსაცვიფრებელი კრიზისის ზღვარზე.“

„ბიბლია და მხოლოდ ბიბლია გვამღერებს სწორ წარმოდგენას იმ მოვლენების შესახებ, რომლებიც უკვე წინასწარ ჰყენენ თავიანთ ჩრდილებს; მათი მოახლოების ხმა იწვევს დედამიწის ძრწოლას და ადამიანთა გულების შემოღონებას შიშისაგან. „აჰა, უფალი გააპარტახებს ქვეყანას და გააუკაცრიელებს მას, გადააბრუნებს მის ზედაპირს და გაფანტავს მის მკვიდრთ.“ „რადგან მათ დაარღვიეს რჯული, შეურაცხვეს წესები, დაარღვიეს საუკუნო აღთქმა. ამიტომ წყევლა შთანთქმავს ქვეყანას და მისი მკვიდრნი იტანჯებიან თავიანთი დანაშაულისათვის.“ ესაია 24:1, 5, 6, RSV.

„ვაი! რადგან დიდია ის დღე, ისე რომ მისი მსგავსი არ არის: ეს არის იაკობის გასაჭირის დრო; მაგრამ იგი მისგან იხსნება.“ იერემია 30:7.

„რადგან შენ უფალი, ჩემი თავშესაფარი, უზენაესი, შენს სამკვიდრებლად გაიხადე; არავითარი ბოროტება არ შეგემთხვევა, და არც ერთი წყლული არ მიუახლოვდება შენს სავანეს.“ ფსალმუნი 91:9, 10.

„ღმერთი არ მიატოვებს თავის ეკლესიას მისი უდიდესი საფრთხის ჟამს. მან აღუთქვა ხსნა. მისი სასუფეველის პრინციპები პატივდებული იქნება მზის ქვეშ მყოფთა მიერ.“ Historical Sketches 277–279.

„ადამიანურ მოვლენათა გართულებული მსვლელობა“ არის ის, რაც წარმოდგენილი იყო ბორბლებით, რომლებიც ეზეკიელის ხილვაში, უბიწოესის წმიდათა წმიდის შესახებ, ბორბლებში იკვეთებოდა, დაბეჭდვის ჟამს. ეს მოვლენები ღვთიური კონტროლის ქვეშ არის, ვინაიდან ეს მოვლენები არის ღვთის სიტყვის ყველა ხილვის აღსრულება, რომელნიც თავიანთ საბოლოო და სრულყოფილ მოქმედებას დაბეჭდვის ჟამს პოულობენ. არის „ხმა“, რომელიც მოასწავებს „უზარმაზარ კრიზისს“, რომლის განხორციელების „ზღვარზე“ დგას „მსოფლიო“. ის „ხმა“ იწვევს, რომ „დედამიწა ირყევა და ადამიანთა გულები შიშისაგან უთავდებათ“. როგორც დედამიწის რყევა, ისე ადამიანთა გულების შიშისაგან უთავდებათობა, ორივე არის მეშვიდე და საბოლოო საყვირის, რომელიც მესამე ვაია, ხმის სიმბოლო.

მესამე ვაის ისლამის მიერ ხალხთა განრისხება მშობიარობის ტკივილებში მყოფი ქალივით არის, რითაც მზარდი, გამწვავებადი კრიზისია წარმოდგენილი. ეს გამწვავებადი კრიზისი 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო; ხოლო 2023 წლის 7 ოქტომბერს შემდეგმა უკიდურესმა სამშობიარო ტკივილმა იფეთქა, და რადგან ღვთის სიტყვა არასოდეს ცდება, შემდეგი მშობიარობის ტკივილი ძალიან ძალე მოვა, და ის კიდევ უფრო დამანგრეველი იქნება. კვლავ ქალაქში ცხოვრობთ?

ამ შესწავლას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„წინასწარმეტყველს ბორბალი ბორბალში და მათთან შეერთებულ ცოცხალ არსებათა ხილება ყოველივე რთულად და აუხსნელად ერვენებოდა. მაგრამ ბორბლებს შორის ხილულია უსასრულო სიბრძნის ხელი, და მისი მოქმედების შედეგად სრულყოფილი წესრიგი მყარდება. ყოველი ბორბალი, ღვთის ხელით წარმართული, ყოველ სხვა ბორბალთან სრულ ჰარმონიაში მოქმედებს. მეჩვენა, რომ ადამიანური იარაღნი მიდრეკილნი არიან მეტისმეტ ძალაუფლებას ეძიონ და შეეცადონ თავად აკონტროლონ საქმე. ისინი თავიანთ მეთოდებსა და გეგმებში ზედმეტად უკანა პლანზე სწევენ უფალ ღმერთს, ძლიერ მოქმედს, და საქმის წინსვლის ყოველ საკითხში ყველაფერს მას არ ანდობენ. არავინ უნდა იფიქროს თუნდაც ერთი წამით, თითქოს მას ძალუძდეს იმ საქმეთა განკარგვა, რომლებიც დიდ „მე ვარ“-ს ეკუთვნის. ღმერთი თავისი განგებულებით გზას ამზადებს, რათა საქმე ადამიანთა მიერ შესრულდეს. მაშ, დაე, ყოველი კაცი იდგეს თავისი მოვალეობის საგუშაგოზე, შეასრულოს თავისი წილი ამ დროისათვის და იცოდეს, რომ ღმერთია მისი მასწავლებელი.“ Testimonies, volume 9, 259.